Ч. 196. Субота 12 вересня (30 серпня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Наради в Будапешті а справа конституциї в Босні і Герцеґовині. — Ювилей Толстого. — Події в Туреччині. — Справа марокканьска.

В хвили, коли в Будапешті відбувають ся наради спільних міністрів і міністрів обох правительств над справою сесиї делеґаций, надходить — як пише „N. W. Tagblatt“ — вість, що чеські, социяльно-демократичні і полудново-славяньскі делеґати в спільній репрезентациї монархії приготовляють внесене, маюче на ціли заведене парляментаризму в окупованих краях. Згадана газета звертає увагу на то, що від коли настали великі зміни в Туреччині, то справу конституциї в Босні і Герцеґовині підносять не Молодотурки і не краї, о котрих розходить ся, але круги, котрі самі не можуть того сказати, що їх політична тактика і безкористовність мають на оці лиш добро жителів Сераєва. А віденьска „Zeit“ приносить знов таки інформациї з Будапешту.

Присутність австрийских, угорских і спільних міністрів і їх авдиенциї у Монарха припадають, що правда, рівночасно, але річево не стоять з собою в звязи. Як звістно, підчас побуту Цісаря в Ішли не було авдиенций. Тепер же Цісар вибирає ся на маневри, отже була найвисша пора, щоби міністри предложили звіти і відбули спільні конференциї в цїли приготовленя до делеґацийної сесиї.

Передовсім предложать міністри звіти о межинароднім положеню а виключене єсть, щоби справа босаньска була вже на вчерашнім засіданю залагоджена, бо она вимагає довшого часу. Мають бути обговорені лиш головні черти реформи для окупованих країв. Правительство має намір, щоби засїданя комісиї делеґацийної, на котрій пляни ті будуть представлені, були довірочні. Коли делеґациї зберуть ся, правительство в довірочній дорозї предложить просьбу, щоби в інтересї держави делеґати вдоволили ся представленем правительства і зрекли ся подрібних інформаций, позаяк подрібности не надають ся до публичної дискусиї. Дальше наміряє правительство запросити делеґатів на прогульку до Босни, щоба они наглядно переконали ся, що алярмуючі вісти, виходячі з Босни, не відповідають дійсности.

Характеристичні погляди на справу конституциї в Босні сераєвского бурмістра др. Мандіча подає віденьска „Reichspost“. Мандіч в розмові з редактором згаданої ґазети др. Фундером сказав, що в цїли успокоєня Босни і недопущеня до всїляких авантурничих проєктів, які можуть викликати впливи послїдних подій в Туреччині, треба конче прилучити Босну і Герцеґовину яко краї державні до Австро-Угорщини і надати їм конституцию, бо годі, щоби они позістали одиноким кусником землї в цїлій Европі, позбавленім новочасного політичного житя. А треба то зробити борзо, щоби не допустити до ніяких несподіванок. Проєкт міністра Буріяна, щоби зачати будову парляментарного житя з долини від самоуправи громад і повітів, єсть неможливий. В инших спокійних часах можна то було такий плян уважати за добрий, нинї на то за пізно. Нинї, коли австро-угорске правительство хоче мати спокій в Босні, мусить утворити репрезентацию соймову, чого домагають ся Хорвати, Серби і Музулмани. Установлене конституциї і сойму успокоїло би заворушені нинї уми. Проєктовані бар. Буріяном ради повітові не вдоволять нїкого і анї Серби анї Хорвати, анї Музулмани не переведуть виборів до тих рад. Опір правительства против установленя сойму був би тяжкою похибкою. Не хочу вірити — закінчив др. Мандіч — щоби того допущено ся у Відни.

Ювилей ґр. Льва Толстого з нагоди 80-тих

---

22)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Оба мужчини вийшли з дому та й пес побіг за ними і аж коли ішли улицею через село, спитав доктор Вірет, як то стала ся тота пригода.

— Трохи і з моєї вини — відповів Овен зовсім щиро. — Я перейшов ся був через село...

— Гм! То трохи за мокра та й за темна пора на прохід, пане Ферфорд.

... і вертав около першої години назад до дому — розповідав Ферфорд дальше, не зважаючи на замітку доктора. — Я хотів якраз замкнути двері, коли хтось опер ся об них з цілої сили. Я відчинив двері і побачив Дервента перед собою. Хоч він мусів мене пізнати, а таки пхав ся на силу і хотів влїзти, що очевидно не могло уйти єму безкарно. Я признаю, що й сам не знав в тій хвили, що роблю — коротко сказавши — я дав єму межи очи так, що він впав горілиць на землю і на жаль так нещасливо, що зломив собі руку — але менї здає ся, що то не небезпечно, бо то лиш поєдинче зломане.

— Може вже й дістав наконець за своє — замуркотів доктор Вірет більше сам до себе, як до свого товарише. — Чи ви частїйше ходите о першій годині в ночи через село? — спитав він Овена, коли ішли до „Воронього гнїзда“ найкоротшою дорогою через кладовище.

— Не дуже часто. — На дальше питане доктора, чого він сеї ночи так пізно ішов через село, дав Ферфорд виминаючу відповідь і вже більше не говорили о тім нічого.

Небавком станули коло „Воронього гнїзда“. Фльоренсия впустила їх і повела доктора до Арнольда а Ферфорд пішов і собі за ними.

— Лиш борзенько, докторе, без великих короводів! — відозвав ся Арнольд — я знаю, що то страшенно болить. Ферфорд вам поможе. А хльороформ ви принесли?

Др. Вірет поставив фляшчинку заткану скляною затичкою і инші предмети на стіл і попросив Фльоренсию, щоби вийшла з комнати та взяв ся зараз до діла. Коли зложив руку, поклав Ферфорд Арнольда до ліжка.

— То ви ще не лягали спати? — відозвав ся доктор Вірет до Фльоренсиї, коли зійшов ся з нею в передній комнаті, — тепер вже трета година. А що з Анною?

— Вже померла — відповіла Фльоренсия — сконала о пів до дванайцятої. Конала дуже тяжко — хотіла щось говорити, але вже не могла.

Фльоренсия розплакала ся і не могла вже дальше говорити. — Не плачте, лиш ідіть спочивати — сказав доктор Вірет до неї — бо вже пізна пора. Прийду перед полуднем та поговоримо що до похорону Анни.

Ферфорд вийшов разом з доктором. Коло брами від свого города станув і не надумуючись богато спитав: Що то з того всего буде?

— То буде, що Дервент буде мусів через кілька недїль тихо сидїти та й мабуть на будуче буде трохи здержаливий.

— Нї, нї, я думав, які будуть з того наслідки для мене. Розуміє ся, що менї жаль, що я того чоловіка побив — я цікавий, чи він схоче позивати ся.

— Він же знає, що лиш він сам тому виноватий, — сказав на то Вірет. — Коли би якийсь чоловік лїз в той спосіб до мого дому, то я би так само зробив. Добра ніч, пане Ферфорд!

Йосиф Боджер зі своєї вишки видів, як Овен підходив до дверий. В послідних двох годинах притерпів він всї муки Тантала. Насамперед зі страхом дожидав того, чим закінчить ся стичка з Моґфордами, і здивував ся немало, коли побачив, що тота нічна вандрівниця, чи вандрівник вертає, як здавалось, в спокою і сама одна до дому; відтак побачив якусь другу людину, що бігла через город від другої брами а опісля зачув бійку і крик Арнольда з болю. Рівночасно пізнав також, що сим разом був сам Овен а не якась загадочна женщина, хоч впрочім не була то несподіванка для него, бо він вже від довшого часу зачав був підозрівати ту зміну особи, лиш як давнійше так і нинї не міг Боджер зрозуміти цїли тих нічних проходів.

Хоч Фльоренсия аж над раном лягла спочивати, то все-таки встала о годину скорше як

роковин его уродин, які припали на вчерашний день, обходжено дуже торжественно в цілій Росиї, розуміє ся о скілько то серед теперішної реакциї було можна. Як звістно, синод і правительство росийске заборонили були обходити ювилей, але мимо того вся сьвідома інтеліґенция росийска не забула на великого ученого і мислителя з Ясної Поляни та засипала его многими ґратуляцийними телеграмами зі всіх сторон Росиї. Остаточно й верховодячі нині круги росийскі надумали ся инакше. Кажуть, що президент міністрів росийских, довідавшись о виступленю синода против ювилейних торжеств в честь Толстого, мав розіслати депеші до всіх ґубернаторів, щоби они не ставили ніяких перешкод згаданим торжествам. Супротив тої чутки доносить петербургска аґентия телеґрафічна, що не треба було окремих заряджень, бо й не було причини припускати, що ґубернатори будуть робити якісь трудности. Видано лиш розпорядженє, щоби з нагоди ювилею Толстого не допущено до політичних маніфестаций анї до звеличуваня Толстого яко представителя анархістичних або ворожих релїґії ідей.

Надмірне усуванє давних урядників зі служби в Туреччині зачинає прибирати грізний характер. Вже тепер пiднимають ся голоси, котрі вказують на то, що невдоволенє, яке обнимає щораз ширші круги, зовсїм не причиняє ся до скріпленя нового правлїня. В многих ґазетах піднимають ся вже голоси, що при усуваню давних урядників не поступовано справедливо. Чотириста відправлених урядників з міністерства просьвіти зробили демонстрацию а вел. везир обіцяв їх справу полагодити. Тепер всї загально цікаві, чи додержить він слова і в який то спосіб зробить.

Француско-іспаньска нота в справі Марокка має бути нині або завтра доручена заграничним правительствам. Але чи признанє Муллея Гафіда султаном Марокка наступить скорше як перед половиною жовтня — о тім можна сумнївати ся хоч би вже задля самої великої віддалї і трудностий звязий для дипльоматичних зносин.

Новинки.

Львів, дня 11-го вересня 1908.

Заупокійні богослуженя за душу бл. п. Найдостн. Цїсаревої Єлисавети відбули ся вчера перед полуднем о 9 год. при участи репрезентантів правительственних властий, автономічних і войскових та численної публики. В архікатедрі лат. обр. правив Впреосьв. Архіеп. Більчевский в сослуженю капітули і численного духовеньства. В богослуженю взяли участь Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский, Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Станислав Баденї, п. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної др. Ігнатий Дембовский, шеф бюра президияльного ц. к. Намістництва п. Станислав Ґродзіцкий, ґреміюм урядників Намістництва, ґенералїция, сенати Унїверситету і Полїтехніки, Рада міста Львова і репрезентанти властий. — В церкви сьв. Юра б. в присутний на богослуженю Віцепрезидент Намістництва ґр. Володимир Лось, а в катедрі вірменьскій радник Двору п. Чежовский. Рівночасно відбували ся заупокійні богослуженя також і в прочих парохіяльних церквах.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував старшими управителями податковими в округї львівскої краєв. Дирекциї скарбу управителїв: Фр. Турчина, Йос. Фідлера, Корн. Вонтрубского, Івана Дворжаньского, Ад. Плютецкого, Волод. Колтуновского, Фр. Самульского, Сидора Підляшецкого і Г. Келлера.

— **Рада міста Львова** на послїднім своїм засїданю іменувала Антона Павенцкого старшим учителем при видїловій школї ім сьв. Мартина і надала презенту на гр.-кат. парохію в Голоску о. Констишинови Евгенови.

— **Театр „Сокола" у Львові** (ул. Руска ч. 20). В недїлю, 13 с. м. перша вистава по феріях: „Украдене щастє", драма з сїльского житя в 5 діях дра Івана Франка. Виступ п. Михайла Яцкова. Початок о год. 7·30 вечер. Цїни місць як звичайно.

— **Дрібні вісти.** П. Віцепрезидент краєвої Ради шкільної Дембовский з причини виїзду в справах урядових не буде приймати в недїлю. — З Сянока доносять, що там в однім верченім закопі настав вчера досьвіта великий вибух книнчки. — Вікт. Шайновському з Дублян вкрадено вчера з воза мішок насїня трави вартости 200 К. — Іван Чайківский, ученик ґімн., згубив вчера вечером чорний полярес з квотою 34 К. — Мария Грим, служниця, явила ся оногди на поліциї і з плачем дала знати, що еї „наречений", Гриць Дячук, не лиш через довший час добре живяв ся у неї, але ще й вимантив від неї 70 К нїби то на кошти вінчаня і щез без слїду. — Черновецкій поліциї удало ся вислїдити убийника коршмаря Маєра в Качиці; єсть ним якийсь дезертир з румуньского войска, котрий під іменем Зільберманна укривав ся через довший час на Буковинї. Єго арештовано в Ясах.— З Копенгаґи доносять, що ревізия в тамошнім Селяньскім бинку, котрим управляв міністер-дефравдант Альберті, виказала брак 10,250.000 даньских корон (даньска корона = 1 К 32 с. нашої). — В Петербурзї занедужало в послїдних 24 годинах на холеру 37 осіб, а померло 12.

— **З Ярослава.** Загальні збори „Бурси ім. сьв. Онуфрея" в Ярославі, відбудуть ся дня 25 вересня о год. 5 вечером, а в разї недостачі комплету о 6 год. при якій будь участи членів. — О. Хотинецкий, предсїдатель.

— **Авскультанти яко слїдчі судиї.** Товариство австрийских судиїв у Відни внесло до міністерства судівництва мемориял, в котрім виступило против уживаня судових авскультантів і практикантів яко самостійних слїдчих судиїв, вказуючи на шкідливість для судівництва з того приводу.—

— **Репертуар рускoго театру в Городенцї.** Саля „Сокола". Лише 8 вистав. Початок 7·30 год. вечером.

В недїлю, дня 13 с. м. „Маруся Богуславка", історичні картини в 5 діях зі співами і танцями М. Старицкого.

Ві второк, дня 14 с. м. „Продана наречена", опера в 3 діях Ф. Сметани.

— **Нещасливі пригоди.** З Пустомит доносять, що там помер властитель Пустомит Казимир Марс, брат професора унїверситету дра Ант. Марса і директора магазинового товариства Станислава Марса. В ночи розболїла его голова і він постановив зажити пастильки від болю голови. Несьвітивши однак сьвічки виймив на потемки замість пастильок від болю голови троячі пастильки субліматові. Мимо скорої помочи лїкарскої помер він небавком в наслїдок отроєня. — На будові каменицї при ул. Городецкій впав оногди з руштованя тесля Іван Скібіньский і потовк ся тяжко та зломив собі праву руку. Поготівля ратункова подавши єму першої помочи відставила его до шпиталю.

— **Смерть від грому.** З Глїбович великих бобрецкого повіта доносять, що там оногди підчас тучі убив грім працюючого в поли господаря 52 лїтного Федька Кувева.

— **Огні.** В Мистковичах, самбірского повіта згоріло минувшого тиждня 15 загород селянських Шкоду обчисляють на 30.000 К. Огонь, кажуть підложила чиясь злобна рука.

— **Отроєнє грибами.** З Борщева доносять що в селї Турильчу померли оногди в наслїдок спожитя ідовитих грибів 35-лїтна Маґда Чепесюкова і дві еї доньки в вiцї 11 і 6 лїт, а в громадї Капустинцях 42-лїтна Матрона Боднарева. — В Бурканові підгаєцкого повіта отроїли ся грибами дві тамошні селянки: Настя Урбаньска і Тацька Дохват.

звичайно і ледви що скінчила снїдати, як на еї превелике диво Арнольд прийшов до неї.

Минувшої ночи, коли Овен пішов був по доктора Вірета, розповів він їй короткою свою пригоду. Она не могла ганити Овена за то, що він ужив свого домашного права, але й жаль їй було свого первого брата, коли дивила ся на его біль і була певна того, що він буде мусів кілька днів полежати.

— Я вічуваю все ще великий біль — казав Арнольд Фльоренсиї, коли она его допитувала ся, — але менї трудно вилежати — правда, що я мусів цїлу годину убирати ся а все таки добре не убрав ся, як то зараз побачиш, скоро лиш оком кинеш на мене.

Сурдут на нїм, запнятий під шиєю, висів мов плащ на опашки, его звичайно так сьвіже лице, було блїде а під очами видніли ся сині підкови.

— А відтак — говорив він дальше — знав я, що треба буде не одно залагодити в справі похорону Анни. Будь так добра, Фльоро, покрай менї снїданок; мусиш мене тепер доглядати як малу дитину. — Підчас коли Фльоренсия взяла ся лагодити снїданок, Арнольд говорив дальше: Щоби тобі правду сказати, менї вже за богато того, щоби при кождій нагоді грати побіч дра Вірета другу скрипку. Я хочу, щоби моя гадка мала всюди значінє і не знаю, длячого би я тут не мав притім обставати. Отже де поховаємо бідниґу, стару Анну?

— Не можу нїчого рішати — відповіла Фльоренсия, бо всї видатки на похорон покриває доктор Вірет, а я ще з ним об тім не говорила.

— Та то не великий видаток сховати когось під землю — сказав Арнольд — гріб для Анни вже готовий, треба его лиш отворити і помершу там зложити.

— Як то? Ти може маєш на думцї гробницю мами?

— А вжеж якуж би иншу?

— Алеж, Арнольде, там лиш місце на одну домовину а що — колиб так тато вернув...

— Будь спокійна, моя дорога, він не верне! То по правдї місце для мене а я старій відступлю. На що видатків на новий гріб, коли єсть досить місця?

Фльоренсия замовкла і схилила голову. Нїчо не показувало так виразно, що она прийшла тепер до того сумного переконаня, що вже батька нїколи не побачить. Як би була мала ще найменшу надію, то була би нїколи не згодила ся на то предложенє Арнольда, що противило ся еї чувству спільности родинної й по смерти, хоч тут розходило ся о стару служницю, котра нїби зросла ся з еї родиною.

По снїданю, коли Арнольд лежав на софі, прийшов др. Вірет, оглянув обандажованє руки і зараз поспитав за Фльоренсиєю: Я хотів би поговорити з нею про похорон Анни — сказав він — бо чим скорше такі сумні справи залагодить ся, тим лїпше.

— Ми вже все уложили — відповів Арнольд — ми говорили об тім при снїданю і постановили зложити еї тїло в родинній гробници.

— А тож хто піддав таку гадку? — спитав доктор.

— Коли позволите, то я! Гробниця після права моя, але я відступив Фльоренсиї місце для Анни. Обійде ся без не потрібних видатків і цїла справа буде залагоджена в простий спосіб.

— Аби то був так простий і природний спосіб, то менї не здає ся — замуркотів доктор Вірет собі під носом — але коли ваша своячка на то годить ся, то нехай і так буде.

— Ось она вже й іде — відозвав ся Арнольд, коли двері отворили ся. — Можете тепер поговорити з самою Фльоренсиєю.

— Як чую, то ви хочете похоронити Анну в гробници вашої матери? — спитав доктор Вірет лагідним голосом і подав руку дівчинї.

— А так, любий докторе, скоро ви тому не противні.

— Я? Анї трошки, коли така ваша воля, лиш прошу, чи то в самім дїлї справа грошева девела до такої постанови?

(Дальше буде).

— **Земельний Банк гіпотечний.** Заходом рускего клюбу парляментарного виєднано від правительства вступну концесію на заснованє першого руского акційного Банку гіпотечного під фірмою „Земельний Банк Гіпотечний“ (Agrar-Hypotheken-Bank), акційна спілка у Львові на основі предложеного міністерству скарбу проекту статуту, а на основателів сеї інституциї згідно з бажанєм руского клюбу парляментарного запрошено отсих добродіїв: Є. Ексц. Митрополита Шептицкого, Є. Ексц. еп. Чеховича, Преосьв. еп. Хомишина, члена палати вельмож Володисл. Федоровича, посла Никол. Василька, посла о. Тита Войнаровского, адвоката др. Теофіля Дембицкого, адвоката і директора „Рускої щадниці“ др. Теофіля Кормоша, директора „Дністра“ др. Кулачковского, посла і директора „Краєвого Союза кредитового“ др. Костя Левицкого, посла др. Евгена Левицкого, посла др. Евгена Олесницкого, посла проф. Юліяна Романчука, адвоката др. Соловія, віцемаршалка Буковини і проф. унівepc. др. Стефана Смаля Стоцкого, адвоката др. Стефана Федака і адвоката др. Никол. Шухевича.

Головною задачею того банку має бути уділюванє гіпотечних позичок в обсягу Галичини і Буковини і набуванє гіпотечних претенсий в тих краях та видаванє на ту ціль листів заставних з пупілярною безпечностию; побіч того має той Банк займати ся ескомтом векслів і цінних паперів, купном і продажию цінних паперів (на льомбард), приниманєм і уділюванєм гроший на рахунок біжучий (conto-corrente) і приниманєм цінних паперів і цінних предметів в переховок і т. и.

Основний капітал Банку має виносити на разі мілїон корон, розділений на 2500 акций по 400 корон; в міру розвою Банку може бути основний капітал піднесений до висоти 3 мілїонів корон. Банк має право випустити листи заставні до 15 мілїонів корон, а в міру підвисшеня основного капіталу до висоти 45 мілїонів корон.

Минувшого вівтірка, дня 8 с. м., в дирекцийних комнатах „Дністра“ у Львові відбула ся нарада комітету основателів „Земельного Товариства Гіпотечного Банку“. На сю нараду явили ся лично отсі добродії: посол Василько, о. Войнаровский, др. Кормош, др. Кулачковский, др. Кость Левицкий, посол Романчук, др. Соловій, др. Федак і др. Шухевич. Всї три инші Владики надіслали заяви, що приступають в основателї Банку і установили для тої справи своїх повновласників. За Ексц. Митроп. Шептицкого, явив ся крилошанин о. Іван Чапельский; Ексц. еп. Чеховича заступав др. Кормош; повновласником еп. Хомишина є о. др. Жук. Пп. Володислав Федорович, др. Евген Олесницкий, др. Смаль Стоцкий і др. Дембицкий оправдали свою неприсутність і повідомили, що також приступають в члени основателї Банку. Нарадами проводив посол Романчук, реферував др. Кость Левицкий, протоколував др. В. Охримович.

По рефераті др. Костя Левицкого, котрий представив дотеперішні заходи в сій справі і плян дальшої акції, усталено склад комітету основателїв, передискутовано і усталено текст статута і вибрано комітет екзекутивний, в склад якого входять пп.: др. Кость Левицкий, др. Кулачковский, др. Тадей Соловій і др. Федак. Екзекутивний комітет має займити ся переведенєм субскрипциї акций і зібранєм основного капіталу акцийного та виєднанєм дефінітивної концесиї від правительства.

Тепер приходить черга на нашу суспільність численним субскрибованєм акций допомогти до уведеня в житє сеї незвичайно важної для нашого народного розвою інституциї.

— **Важне для пасічників.** На загальних зборах членів „Господарско-молочарского Союза“ в Стрию дня 25 серпня с. р. виринула гадка заснованя пасічничого товариства в тій цїли, щоби згуртувати всїх галицких пасічників і науково та практично поширити наше рідне пчільництво. Щоби сю гадку перевести в діло, вибрано комітет, котрий нараджував ся дня 3 с. м. і уложив головнїйші точки регуляміну для будучого товариства, зглядно секциї при „Господарскім Союзї“ в Стрию. Сей регулямін буде небавом оголошений друком, а опісля прийде під дискусию збору пасічників в Стрию. Упрашаємо проте всїх, хто живо інтересує ся розвитком сеї галузи господарства і кому лежить на серци підвигненє нашого галицкого пчільництва, щоби чим скорше подали свої адреси до „Господарского Союза в Стрию“, після яких розішлемо в короткім часї запросини на ширшу нараду пасічників. Вислїд сеї наради буде міродайний і він порішить, на які дороги зверне ся галицке пасічництво. — Комітет.

† **Померли:** О. Арсеній Іван Лозиньский, єромонах Ч. сьв. В. В., упокоїв ся в крехівскім монастири дня 27 серпня в 36 р. житя. — В Сернках горішних померла Емілія Біттнерова, вдовиця по властителю більшої посїлости в 56 році житя.

Телеграми.

Краків 11 вересня. Станислав Лацний, підозріний о крадїж на шкоду уряду податкового в Олеську, за котрим розписано стежні листи, зголосив ся сам до тутешного суду карного і старає ся доказати свою невинність. Єго спільник Стан. Душиньский, позістаючий у вязниці, котрий удавав божевільного, покинув сей спосіб оборони і тепер яко здоровий на умі випирає ся також вини. — Що до арештованого вломника Гвіздака єсть здогад, що він був одним з членів ватаги Васїньского.

Штокгольм 11 вересня. На панцирнику „Еріксон“ по вложеню до пушки набою він займив ся скорше і внаслїдок того один чоловік згинув а двох єсть тяжко ранених.

Лїсбона 11 вересня. Президент міністрів відбув з проводирями партий „відновленя“ і поступової конференцию в справі політичного положеня. Всї заявили ся против яких небудь змін в кабінетї.

Париж 11 вересня. Тутешні часописи доносять, що француский амбасадор в Берлинї повідомив своє правительство о бажаню ціс. Вільгельма, щоби підчас прогульки самоїздом до горішної Альзациї міг переїхати також через француску територию. Власти видали відповідне зарядженє удержаня безпечности.

Сараґоса 11 вересня. Арештовано тут 22-лїтного Івана Меліча за положенє бомби в Барцельонї.

Константинополь 11 вересня. В кругах Порти заперечують вість о переговорах з Японією в справі взаїмних репрезентаций дипльоматичних.

Константинополь 11 вересня. Праса вірменьска жалує ся на невідповідне поступованє при тутешних виборах до ради міскої та з причини, що доси нема вірменьских урядників державних в округах вірменьских.

Вашінґтон 11 вересня. Орвіль Райт (Orville Wright) держав ся вчера на своїм аероплянї через 65 мінут 52 секунд у воздусї. Єсть то найновійший рекорд.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середньо-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): **7·01, 11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 5·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·43,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·40, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·03, 2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: **11·25*.**
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: **6·03*.**
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: **7·30, 2·25,** 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від 1/7 до 25/9): **6·40**

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая), що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер: (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).